

то съдръжявать еднаквы бѣлѣжки, ако и да могъть да имъть освѣнъ тѣхъ, и другы и слѣд. единъ отъ тѣхъ може да нѣма всичкы-ты бѣлѣжки на другый. Напр. „злато“ и „металлъ“ сж науми еднакви; зачто-то злато-то има сжицы-ты бѣлѣжки, кои-то сж свойственны обще на металла, ако и да има то и другы нему само свойственны, а отъ другъ странъ у металла ся съдръжявать, сжицы-ты бѣлѣжки, кои-то сж свойственны на злато-то, ако и не всичкы-ты. —

А *различны* наричяме тыя наумы, отъ кои-то единъ съдръжява у себе това, что-то нѣма у другъ, и потова всякой прѣдставлява особенъ прѣдмѣтъ. Напр. „злато-то, срѣбро-то, мѣдь-та, и друзи видове метали имъть, всякой отдѣлно, свои бѣлѣжки, по кои-то ни единъ отъ тыя видове не може да ся смѣши съ другъ, нѣ всякога си пази своя собственный характеръ: Отъ казано-то ся види: 1) *че отношеніе за еднаковость сжиществува между родове и видове*; оттова родъ-тъ и видъ-тъ прѣдставлявать *единъ сжищый* прѣдмѣтъ, кой-то у рода ся изгладва изобщо, а у вида ся прѣима чястно; тожество на прѣдмѣта у тыя наумы ся открыва отъ това, че родъ-тъ е равенъ съ всичкы-ты видове земены вкупъ, и вси вкупъ видове съставлявать сжищый родъ; и 2) *че отношеніе за различіе има мѣсто мѣжду видове*; оттова всякой видъ съставлява особенъ рядъ прѣдмѣты, съвръшено отдѣльны отъ прѣдмѣты-ты на другый видъ.

§. 59.

Еднакви-ти наумы съдръжявать или само *сжищы бѣлѣжки*, или освѣнъ тѣхъ и *другы*. Различни-ти наумы, безъ да си губять различіе-то, при все това могъть да ся съвмѣщавать *одно въ друго*, и могъть да недопущать *никакво съвмѣщаніе*.

Въ пръвый случай происходи *шожесство* и *сход-*